

พุทธศาสนาได้รับรางวัลศาสนาที่ดีที่สุดในโลก

เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม คศ.๒๐๐๙

subject : Buddhism won the best religion in the world award 15 Jul 2009, Tribune de Geneve.

หนังสือพิมพ์"ตริบูน เดอ เจแนฟ" ได้ลงข่าวเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม คศ.๒๐๐๙(พศ.๒๕๕๒) ว่า พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ดีที่สุดในโลก

คณะกรรมการเพื่อความก้าวหน้าทางศาสนาและจิตวิญญาณ(Internation Coalition for the Advancement of Religious and Spirituality(ICARUS) ซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองเจนีวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ได้ลงมติให้รางวัล"ศาสนาที่ดีที่สุดในโลก" แก่สังคมชาวพุทธ.

ผู้นำศาสนากว่า ๒๐๐ คน จากทุกๆหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณ ได้ลงมติให้รางวัลนี้ในที่ประชุมโต๊ะกลมแห่งหนึ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้นำศาสนาจำนวนมากได้ลงมติให้แก่พุทธศาสนายิ่งกว่าศาสนาของตนเอง แม้ว่าจะมีชาวพุทธที่เป็นส่วนน้อยในคณะกรรมการนี้

ต่อไปนี้จะเห็นจากความเห็นจากคณะกรรมการบางท่าน

Johnne Hult ผู้อำนวยการฝ่ายค้นคว้าของ ICARUS กล่าวว่า "ไม่เป็นที่น่าแปลกใจที่ชาวพุทธได้รับรางวัลนี้ เพราะชาวพุทธไม่เคยมีสงครามศาสนากับใครๆ ซึ่งเรื่องนี้แตกต่างจากศาสนาอื่นๆ ซึ่งดูเหมือนจะเก็บปืนไว้ในตู้เสื้อผ้า ในกรณีที่พระเจ้าทำผิดขึ้นมา เราไม่เคยเห็นชาวพุทธในกองทัพประชาชนเหล่านี้(ชาวพุทธ)ปฏิบัติธรรมเหมือนกับดั่งที่เขา(ศาสนาอื่น)สอน ซึ่งเราไม่เคยพบในศาสนาอื่นๆ

ศาสตราจารย์ Ted O Shaghnessy บาทหลวงคาทอลิกผู้หนึ่ง ได้กล่าวที่เมือง Belfast ว่า "ถึงแม้ฉันจะรักและนับถือศาสนาคาทอลิก แต่ก็รู้สึกไม่สบายใจที่เราพร่ำสอนให้คนรักกัน แต่เมื่อถึงคราวที่จะฆ่ามนุษย์ชาติด้วยกัน ก็อ้างว่าเป็นเจตนาของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ ฉันจึงขอลงมติให้ชาวพุทธ."

พระมุสลิมจากปากีสถานชื่อ Tal Bin Wassad ได้กล่าวผ่านล่ามว่า "แม้ข้าพเจ้าจะเป็นมุสลิมที่เคร่งครัด แต่ก็ไม่เข้าใจว่าทำไมจึงต้องมีการโกรธแค้นและหลังเลียดโดยศาสนา แทนที่จะมีการเจรจาตกลงกันในระดับบุคคลต่อบุคคล"

Bin Wassad ซึ่งเป็นสมาชิกจากปากีสถานของ ICARUS ได้กล่าวต่อไปอีกว่า ความจริงเพื่อนที่ดีของข้าพเจ้าบางคนก็เป็นชาวพุทธ

Robbi Shmuel Wassestein ได้กล่าวที่เจอร์ซาเล็มว่า"แน่ละ ข้าพเจ้ารักศาสนายิว และคิดว่าเป็นศาสนาที่ยิ่งใหญ่ในโลก แต่ความจริงแล้ว ข้าพเจ้าปฏิบัติวิปัสสนาทุกวันก่อนสวดมนต์ทางศาสนายิวของผม"

อย่างไรก็ดีมีปัญหาอยู่ข้อหนึ่งว่า ICARUS 'ไม่รู้ว่าจะมอบรางวัลนี้ให้แก่ผู้ใด เพราะชาวพุทธทั้งหมดตอบว่าไม่ต้องการรางวัลนั้น

เมื่อถามว่า ทำไมสังคมชาวพุทธในพม่าจึงไม่ยอมรับรางวัลนี้ พระBhante Ghurata Hanta จากพม่าได้กล่าวว่า "เราขอขอบคุณในรางวัลนี้ แต่เรารู้ว่ารางวัลนี้เป็นของมนุษย์ชาติทั้งหมด และพระพุทธองค์ได้อยู่ในใจของเราชาวพุทธทุกคนแล้ว"

Grochlichen กล่าวต่อไปว่า เราจะพยายามติดต่อกับชาวพุทธต่อไป และจะแจ้งให้ท่านทราบ เมื่อได้พบชาวพุทธซึ่งยินดีรับรางวัลนี้.

ของสมาพันธ์นานาชาติ ได้มีมติให้รางวัลแก่ชุมชนพุทธศาสนา ว่า เป็นผู้นับถือศาสนาที่ดีที่สุดในโลก เป็นศาสนาที่ไม่ใช้ความเบียดเบียน โหดร้าย รุนแรงอย่างแท้จริง ฯลฯ

John Hit HLT ผู้อำนวยการ ICARUS กล่าวว่า..."เราพบว่าไม่มีหลักฐานใดๆ สักนิดเดียว กล่าวถึงการต่อสู้สงครามที่มาจากศาสนาพุทธ ฯลฯ ศาสนาอื่นๆ เสียอีก เก็บปืนไว้ข้างกาย" บาทหลวง Ted Oshaughnessy จากประเทศโปรตุเกสกล่าวว่า "ข้าพเจ้ารักโบสถ์คาทอลิก แต่ลำบากใจที่จะเทศน์เรื่องของ 'ความรัก' ตามพระคัมภีร์ ในเมื่อยังมีการฆ่ามนุษย์อื่นๆ กัน.."

ส่วน Tal Binwassad ผู้สอนศาสนาอิสลามจากปากีสถาน ได้เห็นการนองเลือด การแสดงออกของคนในศาสนาของตน แต่ในศาสนาพุทธไม่มี และเขามีเพื่อนที่ดีที่สุดคนหนึ่งเป็นชาวพุทธเสียด้วย คุณ Rabbi Shmuel จากเยรูซาเล็ม..."ข้าพเจ้ารักศาสนายิว ซึ่งดีที่สุดในโลก แต่ข้าพเจ้าก็ปฏิบัติกัมมัฏฐานทุกวันก่อนสวดมนต์.." ฯลฯ

ไม่มีชาวพุทธคนใดไปรับรางวัลนี้ น่าอัศจรรย์ พุทธศาสนิกชนและพุทธบุตรทั้งหลาย น่าจะพิจารณาตนเองได้แล้วว่า ท่านเป็นชาวพุทธแท้จริงหรือไม่ ศิลของคฤหัสถ์เพียง ๕ ข้อ ท่านปฏิบัติได้จริงสักกี่ข้อ ย้อนคิดกันบ้างหรือไม่ว่าเพราะทำ

ผิดศีลข้อ ๒ คนบางคนจึงไม่มีแผ่นดินจะอยู่อาศัย ต้องพลัดพรากจากลูกเมีย เพราะผิดศีลข้อ ๑ ไข่มุข จึงระแวงว่าจะมีคนคอยจ้องจะฆ่า บางคนโทษว่าเกิดมาดวงไม่ดีจึงยากจน ไม่ยกโทษว่ายากจนเพราะหลงรสสุราเมรัยสำหรับพุทธบุตร เพียงแต่ท่านปฏิบัติตามพุทธโอวาททั้ง ๓ ข้อให้เป็นปรกติวิสัย ก็จักเป็นที่เคารพบูชาของศาสนิกชนได้แล้ว คือ ๑.สพฺพปาปสฺส อารณํ ไม่ทำความชั่วทั้งปวง อย่าใ้หวน อย่าทำตนเป็นเสียเงินกู้ ฯลฯ ๒.กุศลสฺสูปสมปทา ทำแต่ความดี ไม่ค้ายศ ค้ำตำแหน่ง ฯลฯ ๓.สจิตฺตปริโยทนนํ ทำใจของตนให้สะอาดบริสุทธิ์

ดังนั้นจะสนับสนุนให้ค่ายก๊องของนานาศาสนาในโลก มีความ

นิทานเรื่องนางโกสาดกั

บัดนี้จะชักนิทานมาเพื่อแสดงถึงอันสงส์การบูชาพระเจดีย์ที่บรรจุพระบรมธาตุ ความว่าบุคคลผู้ใดมีความเลื่อมใสได้บูชาซึ่งพระบรมธาตุจะมีผลให้สำเร็จประโยชน์ในกุศลบารมีเป็นที่ยิ่ง ดังวัตถุนิทานว่า เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าสู่ปรินิพพานแล้ว พระเจ้าอชาตศัตรูได้ไปเชิญพระบรมสารีริกธาตุมาจากเมืองกุสินารา ด้วยความศรัทธาเลื่อมใส มาก่อเป็นเจดีย์ใหญ่ที่กลางนครราชคฤห์ เพื่อให้เป็นที่กราบไหว้บูชาแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ดังได้ยินมาว่า ยังมีหญิงผู้หนึ่งมีปกติอยู่ในเมืองราชคฤห์มีจิตศรัทธาปรารถนาจะบูชาพระบรมธาตุ ได้เที่ยวแสวงหาดอกไม้ก็เจอดอกโกสาดกัอันมีสีเหลืองสดใส ภาษาไทยแปลว่าดอกบวบ นางก็ชื่นชมโสมนัสสรรษานำดอกไม้ชิ้นนั้นมาออกจากบ้านด้วยความศรัทธาปสาทะที่จะได้บูชาพระพุทธรูปเจดีย์ ครั้งนั้นยังมีวัวแม่ลูกอ่อนพาลูกสัตยูจรมตามมรรคาวิถี ก็ขวิดนางกุมารี่ล้มลงในมรรคา นางก็ทำกาลกิริยาตายยังไม่ทันเดิน ไปถึงทันได้ไหว้พระเจดีย์ ครั้นดับจิตลงด้วยอันสงส์ที่นางมีเจตนาแก่กล้าจะไปไหว้ทำพุทธรูปบูชาพระมหาเจดีย์ ด้วยกุศลจิตนี้จึงนำให้นางไปอุบัติบังเกิดเป็นนางฟ้าอยู่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ มีเทพธิดาพันหนึ่งเป็นบริวาร เทพธิดาทั้งหลายจึงได้เรียกนางว่า นางโกสาดกัเทพธิดา มีรูปอันงามโสมนัสน่าพิง

ชม อุคมไปด้วยสิริลักขณา มีอำนาจวาสนาอยู่ในภูมิอันเป็นทิพย์ ก็ด้วยผลจากที่มีจิตคิดจะไปบูชาพระบรมธาตุเจดีย์

ครั้งนั้นท้าวสักกเทวราช เสด็จไปประภาสสวนนั้นทวันอุทยาน ก็ได้ทัศนนาการเห็นนางโกสาคคีเทพธิดาจึงมีเทวบัญชาไต่ถามว่า คุณรนางเทพธิดาผู้มีรูปทรงโสภณและเครื่องประดับอันงามทั้งวิมานกาญจนะระดับระดับไปด้วยแก้ว ทั้งรัศมีก็แวววาวไปด้วยแสงสว่าง หม่อมเทพธิดาคณานางก็แหวดล้อมเป็นบริวาร ท่านได้สร้างกุศลมาเป็นประการใด นางโกสาคคีเทพธิดาจึงได้สำแดงบุพพกุศลของตนถวายโดยบรรยายที่ได้กล่าวมาแล้วแต่หลังพระอินทร์ได้ทรงฟังซึ่งผลแห่งการสักการบูชา อันนางโกสาคคีเทพธิดาแสดงถวายทุกประการ ท้าวมัทวานก็สรรเสริญผลสักการบูชาแก่มาตลีเทพบุตรว่า คุณรมาตลี เครื่องบูชาจะน้อยก็ดีจะมากก็ดีไม่เป็นประมาณในการกุศล เพราะว่ากุศลจะมากจะน้อยนั้นขึ้นอยู่กับว่ามีจิตเลื่อมใสมากหรือเลื่อมใส่น้อย ฝ่ายว่าพระพุทธรเจ้าจะยังทรงพระชนม์อยู่ก็ตามหรือดับขันธเข้าสู่พระปรินิพพานไปแล้วก็ตาม เมื่อบุคคลเหล่าใดมา มีจิตเลื่อมใสกระทำพุทธบูชาอยู่ย่อมมีผลเสมอกัน เมื่อพระอินทร์มีเทวบัญชาดังนี้แล้วก็บังเกิดจิตศรัทธาอันมำเอาเครื่องสักการบูชาอันเป็นทิพย์ไปทำวันทนาการอภิวัตกราบไหว้พระบรมธาตุเกศแก้วจุฬามณีเจดีย์สถานอันอลังการอยู่เทวสถานสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ แล้วจึงได้กลับสู่เวชยันต์วิมานด้วยจิตผ่องใสปรีดาปราโมทย์ในการระลึกถึงพระพุทธรคุณ ด้วยประการฉะนี้

อนึ่งพระพุทธรเจ้าได้ตรัสบอกถึงบุคคลที่สมควรแก่การนำกระดูกไปบรรจุเจดีย์ คือเมื่อบุคคลเช่นนี้ตายแล้วสมควรก่อเจดีย์บรรจุอัฐิของท่านไว้ที่ทาง ๔ แพร่ง ให้มนุษย์และเทวดาได้กราบไหว้ บุคคลเช่นนั้นนี้มี ๕ ประเภทคือ ๑. พระสัมมาสัมพุทธรเจ้า ๒. พระปัจเจกพุทธรเจ้า ๓. พระอรหันต์ ๔. พระอนาคามี ๕. พระเจ้าจักรพรรดิผู้ทรงปกครองอาณาประชาราษฎร์โดยธรรม เพราะเหตุว่าบุคคลใดได้มีโอกาสบูชาพระธาตุเจดีย์อันดับ ๑ ถึง ๔ ย่อมได้รับอานิสงส์คือได้

เข้าถึงมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และนิพพานสมบัติ ส่วนการบูชาธาตุเจดีย์
อันดับ ๕ นั้น ย่อมเป็นไปได้เพื่อมนุษย์สมบัติและสวรรค์สมบัติเท่านั้นเพราะว่า
พระเจ้าจักรพรรดิท่านยังไม่เข้าสู่โลกุตตรภูมิ

อานิสงส์การสร้างเจดีย์

บัดนี้จักว่าด้วยอานิสงส์การสร้างพระเจดีย์ ครั้งเมื่ออดีตกาลผ่านมาแล้ว
๕๔ กัป มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งทรงพระนามว่า พระสิทธิทัตตะ
ทรงประกาศพระศาสนาจนตลอดพระชนมายุจึงได้เสด็จดับขันธเข้าสู่พระ
ปรินิพพาน ชาวเมืองทั้งหลายก็พากันก่อพระเจดีย์เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ
ของพระพุทธองค์ ยังมีบุรุษผู้หนึ่งมีจิตศรัทธาได้น้อมนำมาซึ่งปูนก้อนหนึ่งใส่
ลงในระหว่างอิฐที่ก่อขึ้น อันมาณพนี้ทำบุญเพียงแค่นั้นครั้งนั้นทำลายเบญจขันธ์
สิ้นชีพ ด้วยอำนาจแห่งกุศลนั้น ท่านได้เสวยสมบัติอยู่ในมนุษย์และเทพยดา
ตลอดกาลนานสิ้น ๕๔ กัป มิได้ไปบังเกิดในอบายภูมิทั้ง ๔ ครั้นมาถึงศาสนา
แห่งพระพุทธเจ้าของเรา ก็ได้บังเกิดในตระกูลที่เลื่อมใสในพระศาสนา ครั้น
อายุเจริญวัยขึ้นมาก็ได้ออกบวชในพระพุทธศาสนา ขวนขวายเจริญวิปัสสนาก็
ได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ ตัดกิเลสเป็นสมุทเฉทประหารชำระสันดานให้
บริสุทธิ์หลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวง ท่านจึงได้เปล่งอุทานว่า "บุคคลใดมีจิต
เลื่อมใส ได้กระทำการสักการบูชาสิ่งอันควรบูชา มีองค์สมเด็จพระอรหันต์
สัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นต้น พร้อมทั้งปฏิบัติธรรมตามคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระ
พุทธพล ย่อมมีอานิสงส์จะนับประมาณมิได้ ส่งผลให้พ้นจากทุกข์ทั้งปวง"
โดยนัยที่วิเศษนามานี้แล

อานิสงส์การปฏิสังขรณ์เจดีย์

ยังมีนิทานอีกหนึ่ง เรื่อง ได้ยินมาในครั้งศาสนาแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพระนามว่า พระพุทธกัสสป ยังมีบุรุษผู้หนึ่งมีจิตศรัทธากระทำการปฏิสังขรณ์พระเจดีย์ชำรุดองค์หนึ่ง ความว่าบุรุษนั้นเห็นพระเจดีย์หักพังทลาย จึงมีความขวนขวายก็สร้างขึ้นให้ดีเป็นที่สักการบูชา นำมาซึ่งเสาต้นหนึ่งปักลงเป็นแกนใน แล้วก่อขึ้นไปเป็นองค์เจดีย์ศรีสง่าให้เป็นที่กราบไหว้เคารพบูชาแก่เทพดาและมนุษย์ บุรุษนั้นครั้งแตกกายทำลายเบญจขันธ์ ก็ได้ไปบังเกิดในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกามีนามว่า ท้าวเวสสุวัณ มีตะบองเป็นอาวุธ เป็นใหญ่กว่าหมู่ยักษ์ทั้งหลาย ทั้งยังมีตะบองใหญ่เป็นอาวุธพิเศษ ก็ด้วยกุศลบารมีที่ได้สร้างเสาเป็นฐานค้ำเจดีย์ให้มั่นคง ตะบองนี้มีอำนาจมากจะขว้างไปที่ใด แม้เป็นเขาหินใหญ่ก็จะแหลกสลายกลายเป็นจุณฝุ่นละเอียด ฉะนั้นท่านผู้นับถือพระพุทธศาสนา จงขวนขวายเจริญในทาน ศีล ภาวนา อย่าเกียจคร้าน ก็จะนำมาซึ่งความสุขความเจริญเดชบารมีแก่กล้า โดยทั่วหน้ากันด้วยประการฉะนี้

อานิสงส์แห่งการทำสังฆบูชา

บัดนี้จักได้เล่าเรื่องอานิสงส์การบูชาพระสงฆ์ ดังมีนิทานเรื่องหนึ่งท่านสาธกว่า ยังมีหญิงผู้หนึ่ง อาศัยอยู่ในเมืองราชคฤห์ เป็นหญิงชานาอยู่รักษาข้าวสาลี คั่วข้าวตอกกินเป็นอาหาร ครั้งนั้นยังมีพระมหาเถระผู้เป็นองค์อรหันต์องค์หนึ่งนามว่า พระมหากัสสปะ ท่านนั่งเข้านิโรธสมาบัติอยู่ในถ้ำชื่อว่า ปิณฑล เป็นเวลา ๗ วัน ครั้นครบกำหนดแล้วพระผู้เป็นเจ้าก็ออกจากสมาธิพิจารณาถึงสถานที่ที่จะไปโคจรบิณฑบาต ก็ได้เสด็จเห็นหญิงผู้นั้นด้วยทิพยจักขุว่า หญิงผู้นี้มีจิตศรัทธาจะถวายอาหารบิณฑบาตแก่อาตมาได้ จึงได้มุ่งสบงทรงจีวร

มีกรถือบาตร ลีลาศจรมาสู่ที่อยู่ของนางกุมารี นางเห็นก็บังเกิดจิตยินดีร้องเชิญ
อาราธนา นำข้าวตอกมาใส่บาตรพระมหาเถระ แล้วจึงตั้งจิตเจตนาปรารธนาว่า
ด้วยกุศลนี้ขอให้ข้าพเจ้าจงมีส่วนแห่งการรู้ธรรมวิเศษที่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าได้เห็น
ประจักษ์แล้ว พระมหาเถระจึงได้กล่าวอนุโมทนาว่าจงเป็นดั่งนั้น ความ
ปรารธนาที่ท่านตั้งใจไว้นี้จงสำเร็จเถิด พระมหาเถระก็เดินจากไป นางกุมารีดีใจ
เดินไปตามมรรคา ยังมีงูเห่าตัวหนึ่งอยู่ในคันทนา ครั้นนางเดินมาก็ขบกัดคางจน
ล้มลงไป จิตของนางก็ผูกพันเลื่อมใสอยู่ในกุศลของบิณฑบาตทาน ครั้นแตก
กายวายปราณก็ไปบังเกิดในดาวดึงส์สวรรค์มีวิมานทองอันโสภาสูง ๑๒ โยชน์
พร้อมด้วยนางฟ้าพันหนึ่งเป็นบริวารมีนามว่า ลักษะเทวธิดา ครั้นนางพิจารณา
ซึ่งสมบัติก็รู้แจ้งชัดว่า เกิดได้ด้วยผลที่ตนถวายข้าวตอกแก่พระมหากัสสปะ
เถระเจ้า นางก็จึงคิดปรารธนาที่จะสร้างกุศลเพิ่มพูนเพื่อให้ทิพยสมบัติของตน
มั่นคง จึงได้ลงจากสวรรค์เทวสถานเพื่อมากวาดลานหน้ากุฏิที่อยู่ของพระเถระ
พร้อมทั้งตั้งน้ำฉันน้ำใช้ไว้ครบครันบริบูรณ์ ครั้นตอนเย็นพระมหากัสสปะเถระ
เจ้ากลับมาเห็นอวาสที่ตนอาศัยสะอาดสะอาดอันเรียบร้อยผิดธรรมดาที่รู้สึกแปลก
แต่พระเถระก็เข้าใจว่าคงจะมีภิกษุหนุ่มสามเณรน้อยมาทำ เป็นอย่างนี้มาจนเข้า
วันที่ ๓ พระเถระแปลกใจจึงได้อยู่คอยดูมิได้จาริกไปไหนก็จึงได้รู้ว่ามีนาง
เทพธิดามาปิดกวาดให้ แต่เนื่องจากพระมหากัสสปะเป็นผู้ที่เคร่งครัดเป็นอย่าง
ยิ่งจึงได้ไล่นางเทพธิดาไปมิให้มาทำต่อ แม้นางเทพธิดาจะอ่อนวอนขอเป็น
หลายหนพระมหาเถระก็มีได้ผ่อนปรนยินยอม นางเทพธิดาก็เสียใจร้องไห้เหาะ
ไปในอากาศ ฝ่ายพระบรมโลกนาถศาสดาทรงได้ยินเสียงร้องไห้ของนาง
เทพธิดาด้วยทิพยโสต ก็ทรงรู้แจ้งเรื่องราวโดยตลอดด้วยพระญาณ พระองค์มี
พระกรุณาจึงทรงเปล่งพระรัศมีมีอาการราวกับนั่งอยู่เฉพาะหน้า ตรัสพระสุ
รเสียงโปรดนางว่า คุณนางเทพธิดา จงอย่าเสียใจ อันการสำรวมสังวรนั้นไซ้
ย่อมเป็นกิจหน้าที่อันเคยชินของกัสสปะผู้เป็นบุตรของเราตถาคต แต่ว่าการ
กระทำของเธอผู้เป็นเทพธิดานั้นก็ช่างน่าสรรเสริญ เพราะว่าบุคคลทำกุศลคราว

เดี๋ยวนี้อย่าเพิ่งสำคัญว่าเพียงพอ จงทำให้เรื่อยๆ บ่อยๆ กุศลจึงจะพอกพูน อันจะนำความสุขความเจริญมาให้แก่สัตว์ทั้งหลายทั้งในโลกนี้และโลกหน้า เมื่อจบพระกรรมเทศนา นางเทพธิดาก็ได้บรรลุโสดาปัตติผล มีปีติรำเรงเบิกบาน กราบแทบเท้านมัสการลาพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้ากลับไปสู่วิมานของตน ด้วยความอิมเอมหรรษาปราโมทย์ศรัทธาในธรรมคือมรรคผลเบื้องต้นที่ตนเพิ่งประสบพบพานบรรลุด้วยประการฉะนี้แล ดังที่ข้าพเจ้าได้สาธกยกนิทานเพื่อแสดงอานิสงส์แห่งการบูชาให้เห็นสมควรจะสมมุติยุติไว้แต่เพียงนี้